

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș
și organ informativ al AGRU-lui din Eparhia Maramureșului

Bucuroul de distribuire: Librăria Asociației Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Promisiunea noastră de Crăciun.

Cel dintâi Crăciun din lume era o împăcare mare între Tatăl și fiul rătăcit. Omenirii scăpată din pieire atunci i s'a trimis Mântuitorul. Omenirea, prin vorba păstorilor și magilor a promis că de-acum înainte va umbla pe calea Domnului și va încerca să înțeleagă pacea măreață ce a adus Copilul-Dumnezeu coborât din cer. Și cum și-a ținut vorba? Ce-a făcut omenirea ca să realizeze pe pământ pacea lui Isus?

Peste câteva zile a ucis o mulțime de copii ca să-l găsească între ei pe Isus.

În întreagă viața lui pământeană acest Isus, care a adus jertfa jertfelor când s'a făcut om, n'a întâlnit altceva, decât răutate, calomnii, batjocură, spini.

Apoi a suferit durerile cele mai atroce și a fost răstignit pe crucea rușinii și

a murit cu o mie de morți, cu atâtea morți câte păcate au fost, sunt și vor fi în lume.

După moartea și învierea lui, pe urmașii lui, tot aceeași omenire, îi aruncă înaintea bestiiilor, îi fierbe în oleu, îi frige pe rug, îi arde de făclie și toate forțele cunoscute în timpurile aceste le folosește spre împiedicarea răspândirii doctrinelor aceluiași blând Isus.

Iar războiul începând dela primele secole ale creștinismului până la cel italo-abesinian, tot mai crud este, întrecând în cruzime războiul secolilor întunecați ai păgânismului.

Dacă cercetăm mersul istoriei în colectivitatea evului mediu tot așa aflăm rezistența față de învățăturile despre pace a bunului Isus,

cum o aflăm în timpul renașterii în năzuințele individuale, în curentele filosofice ale secolului al XVIII-lea, sau în gândirea omului din secolul al XIX-lea.

Și secolul nostru? Ni se pare că toată civilizația noastră, rezultatele tehnicii, dispoziția generală, neînțelegerea între patron și lucrător, îngâmfarea celor suspuși, comunismul latent, divergențele între neamuri, partide, instituții și confesii tot mai mult ne depărtează de pacea lui Isus.

Să încercăm noi în cercul nostru să realizăm pacea, pe care un Dumnezeu singur, a adus-o pe pământ. Această promisiune să o facem Pruncului dulce-zâmbitor din Betleem, când vom îngenunchea înaintea ieslei lui.

Așteptăm.*)

Astăzi când doar câteva săptămâni ne despart de mărtașă și înălțătoarea sărbătoare a Nașterii Domnului, gândul nostru se îndreaptă spre acela care născut în ieslea din Viflaim, înfășat în scutece sărace, îndurând din cea dintâi clipă a vieții sale frigul, gerul și toate nevoile unei vieți trudnice, a venit în lume s'o mântuiască.

„Iată vestesc vouă bucurie mare, care va fi tuturor popoarelor. că s'a născut vouă astăzi Mântuitor în cetatea lui David, carele este Hristos Domnul (Ev. Luca cap. 2 v. 11. 12)

Bucuria este neajmurnită și ea străbate toate unghiurile lumii căci blândul și milostivul Isus nu s'a înfățișat înaintea oamenilor cu coroană împodobită cu pietre scumpe și nici cu oaste cutreătoare de pământ, ci a venit în lume în formă de prunc mic nevinovat, înfășurat în sdrențe iar cinstea i-au făcut-o blânzii păstori cari într'un glas cu ingerii au strigat: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoire“

Acestea sunt darurile pe cari Mântuitorul le-a adus cu sine — Acesta este idealul spre care trebuie să se îndrepte societatea — Mărire lui D-zeu căci el este stăpânul și ocrotitorul nostru — Iubire și bunăînțelegere căci aceasta este te-

*) Conferință ținută de Dșoara Anisia Popp în ședința ordinară din 7 Decembrie a Congregației Mariane din Sighet.

melia legii lui Hristos care a adus pe pământ dar și adevăr — credință, speranță și iubire.

Pruncul Isus sălășluindu-se în iesle s'a născut în mijlocul celor nevoiași a căror durere și suferință a înțeles-o și-a alinat-o. În mijlocul acestor frați ai noștri trebuie să ne coborâm și noi și urmând unul dintre scopurile Congregației să îndeplinim acea nobilă sarcină a apostolatului dragostei față de aproapele.

Dragostea creștinească a desvăluit-o lumii Isus prin viața sa întreagă și prin toate suferințele sale, inobilând astfel viața morală a omenirii — căci el ne-a spus: „Să vă iubiți unul pe altul precum și eu v'am iubit pe voi“.

Prin creștinism s'a pus capăt pentru totdeauna unei mari nedreptăți sociale. Înaintea credinței nu mai este nicio deosebire între bogați și săraci, între nobili și cei de jos ci toți sunt una prin origina și prin jinta lor înaltă.

„Intrucât ați făcut unuia dintre acești frați ai mei prea mici, mie mi-ați făcut“ spune Mântuitorul, indemnând pe ucenicii săi la faptele îndurării cari nu te lasă să treci nepăsător pe lângă ochii plini de lacrimi și mâna întinsă după îndurare a celor suferinzi. Fiecare suferință, fiecare durere este un prilej de a dovedi prin stima și dragostea față de mizeria altora, stima și dragostea noastră față de însuși Mântuitorul.

Mizeria și suferința este mare și întinsă căci ea stăpânește nu numai pe cei cari îndură

foamea trupească, ci mai ales pe acei cari suferă de foamea sufletului. De aceea trebuie să ne îndreptăm activitatea caritativă așa dupăcum D-zeu Fiul ne-a îndemnat:

1. Să dăm de mâncare celor flămânzi, să dăm de băut celor insetoși; să îmbrăcăm pe cei goi, să adăpostim pe cei străini, să îngropăm pe cei morți dar mai presus de toate:

2. să sfătuim pe cei ce stau la îndoială, să învățăm pe cei neînvățați, să mângăiem pe cei mâhniiți, să îndreptăm pe cei păcătoși, să iertăm celor ce ne greșesc, să suferim cu răbdare nedreptățile și să ne rugăm pentru cei vii și pentru cei morți.

Acestea sunt faptele milei creștinești bine cunoscute de toată lumea, pe care trebuie să le săvârșim căci numai prin milă față de aproapele vom câștiga mila Atotputernicului Dumnezeu,

Dar caritatea creștină cere să uiți de tine însuși și să-ți cauți fericirea în aceea a altora și să simți durerea altora ca a ta proprie.

Pentru mulți această obligație pare grea și irealizabilă căci e greu să te desparti de fericirea și bucuriile vieții, să lași plăcerile și comoditatea, să-ți neglijezi interesele proprii și să te gândești la fericirea altora. Nu trebuie să uităm că cu cât mai larg se deschide inima față de plăceri cu atât mai tare se închide față de durerile altora. Egoismul este cel mai mare dușman al creștinismului dar acestui egoism

bunul creștin trebuie să opună lepădare de sine, căci blândul Isus ne-a învățat să iubim sărăcia și să jertfim pentru ea — să înțelegem pe cei necăjiți și să-i ajutăm.

Cuvintele rostite de abatele Zavoral la o soc. Sf. Vincențiu din Praga sunt minunate: „In clipele fericirii pe care are să vi-o dea Dumnezeu, gândiți-vă la aceia, cari abia cu numele cunosc fericirea și cum-părați-vă, cu ajutorul unui dar milos, dreptul de a fi fericiji.”

Dragostea și jefele martirilor creștini s'au născut din suferințe și lepădare de sine. Adevărata caritate este aceea pe care o facem, renunțând la plăcerile noastre pentru a alina suferințele celor necăjiți.

Apostolatul femeii este greu dar frumos, căci pentru îndeplinirea lui Bunul Dumnezeu a înzestrat-o cu calități neprețuite căci i-a dat inimă simțitoare, izvorul bunătății. — „Podoaba voastră să fie nu cea din afară — cu impletitura părului, cu atârnarea sculelor de aur și cu îmbrăcarea hainelor — ci să fie omul cel ascuns al inimii într-o nesticăcioasă podoabă a duhului blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu” — spune Sf. Ap. Petru.

Din acest om ascuns al inimii izvorește caritatea creștinească prin care femeia își va putea dovedi lărgimea inimii, sinceritatea credinței și focul iu birii creștine. Să înfrânăm poftetele trupești, să învingem paștile și să ne deschidem sufletul pentru ajutorarea celor ne-

voiași ca astfel cu sufletul împăcat să așteptăm seara sfântă împreună cu colindători să putem spune: „Nașterea lui Cristos să ne fie de folos”.

Proces-verbal,

luat în ședința festivă a organizației parohiale a „Agru“-lui din comuna Dumbrăvița, jud. Satu-Mare, ținută în ziua de 6 Decembrie (Ziua Agru-lui) 1935, pe lângă următoarea

ORDINE DE ZI :

I. Mărturisirea membrilor Agru-lui dim. la orele 8.

II. Participarea la sf. liturghie în decursul căreia s'a făcut cuminecarea celor mărturisiji, iar la urmă vecernea în decursul căreia s'a făcut ungera credincioșilor cu uleu sfințit. Tot atunci s'a făcut și o frumoasă colectă pentru Agru diecezan.

După masă :

III. Serbarea Agrului, cu următorul program :

1. Impărate ceresc — cântat de întreaga asistență.

2. Cuvânt de deschidere — ținut de dl. Petre Bălașiu inv. dir. președintele organizației.

3. „Ce este Agru ?” — conferință ținută de dl. Dr. Emilian Iacob secretar general al primăriei orașului Baia-Mare.

4. Imnul Regal — Corul Agru-lui din loc.

5. Cari sunt armele de apărare contra dușmanului, — conferință ținută de dl. prof. Ioan Cotoșiu dir școlii de ucenici

din Baia-Mare, consilier județean.

6. „Creștin sunt . . .” (Imnul Agru-lui) — Corul Agru-lui.

7. Rugăciune — poezie recitată de Ioan Lucian.

8. Doina lui Lucăciu — Corul Agru-lui din loc.

9. Dușmanii — piesă populară morală în 3 acte, jucată de membrii corului Agru-lui.

10. Răsunetul Ardealului — Corul Agru-lui.

11. Viața Neamului — poezie recitată de Domnica Mureșan.

12. Cuvine-se cu adevărat — Corul Agru-lui.

Serbarea compusă din programul de mai sus, s'a ținut în sala școlii primare de stat din loc, cu începere dela orele 3 d. m. Au asistat la serbare dl. Dr. Emilian Iacob secretar gen. al primăriei orașului Baia-Mare, dl. prof. Ioan Cotoșiu directorul școlii de ucenici din Baia-Mare, consilier județean, ins. Elisabeta P. Bălașiu soția inv. director din loc, M. On. Domn Romul D. Cionte paroh local, dl. Victor Mărcuș inv. în loc, dl. Alexandru Tarța funcționar la percepția din loc și un număr așa de mare de locuitori, încât sala a fost neincăpătoare.

Deschiderea serbării s'a făcut prin cântarea rugăciunii „Impărate ceresc” de către întreaga asistență, într'un ton dulce și mișcător. Apoi dl. Petre Bălașiu inv. director în calitate de președinte al acestei organizații, își ține cuvântul de deschidere, prin care arată importanța serbărilor Agru-lui

Urmează apoi conferința dlui Dr. Emilian Iacob, care prin cuvinte foarte bine simțite și artistic înjghebate, arată marele rol religios, moral și național al „Agru“-lui. Pentru a face o și mai strânsă legătură între sentimentul religios și cel național, se întonează „Imnul Regal,” de către corul mixt pe 4 voci al Agru-lui din loc, condus de dl. Petre Bălașiu președintele organizației, urmat fiind de conferința dlui prof. Ioan Cotoțiu, care prin exemple vii, alese cu o foarte mare dibăcie chiar din viața practică a satelor noastre și printr'o excelent de bine potrivită povestioară, a argumentat că cele mai bune arme de apărare în contra dușmanilor din afară și mai ales a celor dinăuntru cari sunt mai periculoși în zilele de azi, sunt bunătatea și cinstea. Ca un ecou a acestor cuvinte, corul cântă imnul Agru-lui „Creștin sunt,” iar ca sfârșit a acesteia, tânărul corist Ioan Lucian recitează frumoasa poezie a d-lui Octavian Goga „RUGĂCIUNE.” În scumpa memorie a marelui erou național și creștin plecat din rândul celor vii, s'a cântat de către cor „Doina lui Luca-ciu.” A urmat apoi piesa în 3 acte „Dușmanii” jucată de membrii corului Agru-lui din loc, care a produs sătenilor câteva momente de distracție, reprezentându-le și un tablou din morală satelor. Din gândurile în cari i-a aprofundat piesa teatrală, ascultătorii au fost reculeși de frumoasa cântare „Răsunetul Ardealului” de I. Vidu executată de cor, după

care mica coristă Domnica Mu-reșan a recitat înălțătoarea poezie antirevizionistă „Viața Neamului” de I. Nenișescu.

Programul s'a sfârșit prin intonarea de către cor a dulcii cântări liturgice și mariane „Cuvine-se cu adevărat,” după care sătenii au părăsit sala școlii cu sufletele pline de dragoste față de Dumnezeu, Patrie și Neam.

D. c. m. s.

Președinte : Secretar :
Pete Bălașiu V. Mărcuș

Două lumi.

De când Isus prin viața-i proprie a aplicat principiile evanghelice, — dușmanii Lui nu încetează a flecări: ba că Evanghelia nimicește orice bucurie, ba că lumea cealaltă atârnă asupra capetelor ca un nor negru, întunecând orice ce s'ar putea numi vesel în viață, făcând ca viața atât de grea să devină și mai grea. Fiindcă Evanghelia cere ca creștinul să se gândească mereu la moarte, iar moartea este atât de urită, este înșasi spiritul nimicirii. Spiritul Evangheliei mai cere, ca omul să se înfrâneze, să potolească pornirile trupului, cere abnegație atât de multă și atâta renunțare.

Infrângere, abnegație, renunțare, iată trei lucruri care ajung, ca să nu ai nici o bucurie pe pământ.

Se spune: pe vremea păgânismului, cum și azi în lumea acelorora, cari nu cred, oamenii

se pot bucura de plăcerile vieții fără grija permamentă a păcatului. De aceea vieța păgânilor și a neo-păgânilor este senină, pânăcând vieța creștinilor e atât de cernită.

Cei fără de Dumnezeu se manifestă prin cântece veșele, iar creștinii au umplut lumea cu triste cântări de prohod.

Cei fără de Dumnezeu își găsesc bucurii îndestulitoare aici iar creștinii caută o fericire nevăzută.

Pentru ce trăim dar pe pământ? întrebă cei fără de Dumnezeu. Doar lumea este să ne bucurăm de ea, noi vrem să trăim în lume, nu să ne lepădăm de ea.

Ei nu vreau să cunoasă seninul albastru al cerului, nici nădejdea unei vieți vecinice, frumoase, spirituale nu le surâde.

Congregația Mariană din Sighet în ziua de 14 Dec. crt. aranjează un concert la Baia Mare, cu program religios și lumesc cu concursul Dșoarei **D. Cserveny** prof. la conservatorul din Sighet și al orchestrei „Astra.” Corul va cânta, Duminecă în 15 l. crt. în catedrala din Baia Mare. Scopul acestei vizite este ca membrele congregațiilor din Sighet și Baia Mare să se cunoască, stabilindu-se între ele raporturi cât se poate de strânse.

Maglavitul este semnul vremii.

Mii și mii de oameni călătoresc cu preț redus în satul lui Petrache Lupu, care a văzut pe Dumnezeu, Câțiva inși exploatează situația. Câștigă parale bune cu organizarea pelerinajelor la Maglavit. Acolo, cum se afirmă, aleargă lumea nevoiașă căutând vindecare trupurilor bolnave. Se zice, că au avut loc și vindecări miraculoase. Pentru ce nu s'au constatat aceste vindecări prin medici? Pentru ce față de cazierul dela armată, care îl arată pe Petrache Lupu ca suferind de multe boale psihice, biserica ortodoxă nu dovedește contrarul? Pentru ce nu se organizează comisii compuse din oameni de știință, care să constate faptele? Pentru ce lasă biserica ortodoxă chestia Maglavitului să rămână mereu tenebroasă? Sau doară nu vrea biserica ortodoxă să se facă lumină? Nici până azi, biserica ortodoxă în fond nu sa declarat.

Acum vine alternativa: sau este Petrache un sfânt și a săvârșit fapte supraomenești și în acest caz biserica are datorința de a se declara, sau nu este sfânt și în acest caz este un șarlatan dus la cale din anumite motive.

Dacă este așa, ne întrebăm, pentru ce nu se sfârșește odată cu înscenarea dela Maglavit?

Solemnități în Vad. În ziua de sf. Nicolae s'a serbat în Vad primirea solemnă a 54 membri ai Reuniunii Mariane de-acolo, bărbați și femei. Solemnitățile au fost presidate de *Reverendisimul Ștefan Popp* vicarul Maramureșului. Dintre preoți au asistat: On. C. Bălan din Călinești și Ioan Dunca din Berbești.

Sinod protopopesic extraordinar s'a ținut la Sighet, în ziua de 10 Dec. crt. când s'au complenit prin alegere posturile vacante din Forul Protopopesic de prima instanță, posturi rămase libere în urma transferărilor și decesului unor membri. Președintele forului protopopesic, în virtutea oficiului deținut este Rev. Ștefan Popp, vicar, protopop tractual. Asesori ordinari: M. On. Simeon Balya din Săpânța, Nicolae Doros din Sat-Șugatag, Mihail Hotea din Bărsana și On. Gheorghe Goia din Vad. Asesori supleanți: On. Mihail Rednic din Crăcești și Iuliu Ardelean din Iapa. Fisc: On. Ioan Dunca din Berbești. Notar: Titu Berinde din Sighet III.

Personale. Zilele trecute Preaveneratul Ordinariat a binevoit a face următoarele numiri: On. Alexandru Sabău din Nănești a fost transferat la cerere în Ocna-Șugatag, în locul pâr. I. Dragomir plecat la Roma, iar On. A. Moldovan preot nou-hiroronit a fost numit la parohia Sarasău în locul On. Eugen Dragoș trecut la Desești.

Expoziția presei catolice din Roma. Au anunțat participarea, până acum, 41 de State, dintre care și România. În plus iau parte 19 mănăstiri de rit oriental și 27 de cinari călugărești.

Legiunea decenței și filmele. În ziarele catolice din Statele Unite se publică regulat listele filmelor decente, care previn publicul creștin ce fel de filme să cerceteze, spre a boicota filmele imorale. Nu s'ar putea și la noi așa ceva?

Tineretul catolic din Italia. Numărut organizației într'o singură dieceză, la Padova, a crascut în câteva luni dela 6020 la 7467, și „aspiranții” care vor să devină membri au atins cifra de 8902, dela 2501. În timpul dela 1922 la 1932, adică în 10 ani, din acești tineri au intrat în cler 459 de seminarisți 415 s'au făcut călugări și 183 au plecat în misiuni.

O rară sfințire de preot. În Monreale (Sicilia) s'a sfințit al 7-lea fiu al familiei Rey. Toți șapte fii sunt preoți. — iar toate cele 4 fiice s'au călugărit. Citind acestea mi s'a obiectat: astfel se pustiește pământul de copii;” dar eu am răspuns: „Nu prin acesta, ci prin acele milioane de mame denaturate, care făptuesc crima ucigașă a avortului!” Aviz celor ce atacă celibatul catolic!

Pilsudski și Maica Domnului. Defunctul mareșal și întemeietor al Poloniei moderne s-a apropiat în ultimii ani ai vieții tot mai mult de credința strămoșească a poporului său. El purta tot timpul un chip al Maicii Domnului Făcătoare de minuni din Ostrabrama. Când muri, mâinile sale strângeau acel mic chip, care l-a întovărășit în viață. Maica Domnului dela Ostrabrama este considerată de poporul Polonez ca învingătoarea dela Varșovia asupra Rușilor bolșevici.

Cine dorește a face rudelor sau prietenilor săi de Sf. Sărbători un dar cu adevărat plăcut și folositor, să le dăruiască o carte bună sau un abonament la o revistă creștină.

A procura cuiva lectura unei cărți bune este neprețuit mai folositor decât un dar, poate mai scump, care însă nu satisface deseori decât vanitatea sau orgoliul.

MĂRIRE LUI DUMNEZEU (colindă)

Mărire lui Dumnezeu,
Că s'a născut Fiul său.

Sculați frați, nu mai dormiți
Ci cu grabă să veniți
Spre orașul jidovesc,
Ce Viflaim îl numesc.

Că acolo s'a născut
Cel așteptat de demult,
Și zace pe fân uscat
În scutece înfășat

Veniți frați să alergăm
La iesle să ne-adunăm.
Cu magii să ne'nchinăm,
Cu îngerii să cântăm:

Mărire lui Dumnezeu,
Și Preasfânt Fiului său!
Și de acum până'n vecie,
Hristoase mărire ție!

•••••

LIBRĂRIA „SF. IOSIF“ Gl. Berthelot 19. Buc. II.

trimite :

Imagini religioase 40 buc. asotate contra Lei 50.
mărci sau mandat poștal
100 buc. contra Lei 120.

Tablouri :

format 19×26 cm.	5 buc.	50 Lei	asortate
	10 "	90 "	
format 32×42 cm.	5 "	120 "	
	10 "	200 "	
Statuete: 16 cm.	1 "	60 "	
	5 "	250 "	

Calendar săptămânal.

15 — 21 Decembrie 1935.

15. Dumineca XI-a d. In. Sf. Cruci.

Ap. Col. 3. 4. Evg. Luca 16, 14.

M. Eleuterie

16. Luni Prof. Agheu 600 a. Hr.

17. Marți Prof. Daniil

18. Mercuri M. Sevastian

19. Joi M. Bonifaciu

20. Vineri M. Ignațiu † 107

21. Sâmbătă M. Iuliana

La ce-ți servesc atâtea bunuri dacă-ți lipsesc bunurile sufletului? E folositor să faci bine trupurilor dar mai bine să se facă sufletelor. Și inima ta nu s'ar emoționa? Este ea oare de piatră? Săracii se plâng de providența mea; dar aceasta este vina ta. Nefericit ești, dacă ceae-ți spun aci nu te interesează și ești din aceia ce dau exemplu de lux. Da, adevărat, vreau ca omul să se conformeze situațiunii sale: ești bogat, arată-te deci generos. Eu stau ascuns în fiecare sărac, și tot ceea ce primește dela tine, eu primesc.

G. Palau s. j. „Creștinul Activ.”
din franțuzește prof. N. Fântânariu

